एहि स्तोमाँ अभिस्वराभिगृणीह्याहव ।
ब्रह्म च नो वसो सचेन्द्र यज्ञं च वर्धय ॥ ४ ॥
उक्थमिन्द्राय शंस्यं वर्धनं पुरुनिःषिधे ।
शक्रो यथा सुतेषु णो रारणत्सख्येषु च ॥ ५ ॥
तमित्सखित्व ईमहे तं राये तं सुवीर्ये ।
स शक्र उत नः शकदिन्द्रो वसु दयमानः ॥ ६ ॥
सुविवृतं सुनिरजमिन्द्र त्वादातमिद्यशः ।
गवामप व्रजं वृधि कृणुष्व राधो अद्रिवः ॥ ७ ॥

एहि स्तोमाँ अभिस्वर । अभिगृणीहि आहव ।
ब्रह्म च नो वसो सचा । इन्द्र यज्ञं च वर्धय ॥ ४ ॥
उक्थमिन्द्राय शंसिषं । वर्धनं पुरुनिःषिधे ।
शक्रो यथा सुतेषु णः । रारणत्सखिष्वेषु च ॥ ५ ॥
तमित्सखित्व ईमहे । तं राये तं सुवीरिए ।
स शक्र उत नः शकत् । इन्द्रो वसु दयमानः ॥ ६ ॥
सुविवृतं सुनिरजं । इन्द्र त्वादातमिद्यशः ।
गवामप व्रजं वृधि । कृणुष्व राधो अद्रिवः ॥ ७ ॥

आ-इहि स्तोमान् अभि-स्वर । अभि-गृणीहि आ-हव ।
ब्रह्म च नस् वसो सचा । इन्द्र यज्ञम् च वर्धय ॥ ४ ॥
उक्थम् इन्द्राय शंस्यम् । वर्धनम् पुरुनिःषिधे ।
शक्रस् यथा सुतेषु नस् । रारणत् सख्येषु च ॥ ५ ॥
तम् इद् सखित्वे ईमहे । तम् राये तम् सुवीर्ये ।
सस् शक्रस् उत नस् शकत् । इन्द्रस् वसु दयमानस् ॥ ६ ॥
सुविवृतम् सुनिरजम् । इन्द्र त्वादातम् इद् यशस् ।
गवाम् अप व्रजम् वृधि । कृणुष्व राधस् अद्रिवस् ॥ ७ ॥